

For saa vidt Afgiften ikke indbetales inden den foreskrevne Tid, bliver der at erlægge en Strafrente af $\frac{1}{2}$ pCt. maanedlig for hver paabegyndt Maaned fra Afgiftens Forfaldsdag at regne, til Betaling sker.

Finansministeren kan derhos forelægge vedkommende Selskab en passende Frist til at fremkomme med Anmeldelse om Indbetaling af skyldig Afgift og eventuelt fremtvinge dennes Indgivelse ved Paalæg af Dagbøder.

Afgiftspligten paahviler vedkommende Selskab, og Statskassen er privilegeret Fordringshaver for Afgiften overensstemmende med Lov om Konkurs m. m. af 25. Marts 1872 § 33, 2 c.

I Tilfælde af manglende Betaling bliver Afgiften med paaløbne Renter at inddrive ved Udpantning.

§ 47.

Har det Selskab, som er pligtigt at anmelde og indbetale Afgift efter foranstaaende Bestemmelser, forsætlig undladt dette eller i Anmeldelsen mod bedre Vidende givet urigtige Oplysninger for derved helt eller delvis at unddrage sig Afgiftspligten, bliver den Afgift, som det var Hensigten at unddrage Statskassen, hvis Sagen ikke med Finansministeriets Samtykke afgøres i Mindelighed, at erlægge med dens 5-dobbelte Beløb.

§ 48.

Det skal paahvile Aktieselskabsregisteret paa Forlangende at meddele Finansministeren alle de til Kontrol med Afgiftens rigtige Beregning og Indgang fornødne Oplysninger.

§ 49.

Finansministeren fastsætter de nærmere Regler med Hensyn til Afgiftens Berigtigelse, derunder til hvilke Myndigheder Anmeldelse og Indbetaling af Afgiften skal ske.

§ 50.

De i § 44, Punkt 1, hjemlede Beløb indbetales direkte til Krisefonden, medens de i Punkterne 2 og 3 hjemlede Afgifter ved Finansministeriets Foranstaltning overføres til Fonden. Denne afholder de i § 44 omhandlede Udgifter til Rentelettelse, Tilskud m. v. De resterende Beløb udbetales Krisefonden af Statskassen.

Krisefonden staar, om fornødent, i Forskud ved Udredelsen af de i Stykke 1 nævnte Udgifter og erholder de hertil fornødne Midler i Overensstemmelse med Reglerne i § 2 i Lov Nr. 143 af 1. Maj 1933.

§ 51.

For saa vidt de i Henhold til foranstaaende Bestemmelser indgaaede Skatter og Afgifter m. v. ikke maatte vise sig tilstrækkelige til Dækning af de Beløb, der udkræves til Gennemførelsen af de i denne Lov fastsatte Bestemmelser, bemyndiges Finansministeren til i dertil fornødent Omfang forholdsmaessigt at forhøje de Indkomst- og Formueskattebeløb, der udkommer ved Paaligningen i Henhold til Lov Nr. 149 af 10. April 1922 om Indkomst- og Formueskat til Staten, jfr. Lov Nr. 102 af 31. Marts 1933. Denne Bemyndigelse gælder for Skatteaarene 1936—37, 1937—38, 1938—39 og 1939—40 og anvendes saaledes, at Indkomst- og Formueskatten til Staten for de nævnte Skatteaar forhøjes med det Beløb, der udkræves til Dækning af det Underskud, som den samlede Opførelse over Indtægter og Udgifter efter nærværende Lov for den siden Lovens Ikrafttræden forløbne Tid maatte udvise ved det paagældende Skatteaars Begyndelse.